

“Ta hand om flyktingarna som kommit hit”, får flera funktioner vilka alltför ofta återskapar orientalism och koloniala relationer till de som inte rasifieras som vita.

1. Uttrycket “ta hand om” pekar ut flyktingar som hjälplösa som behöver tas hand om av vita och av Sverige. Ömsesidigt beroende och sårbarhet ersätts med gamla koloniala föreställningar om bruna i behov av vitas hjälp.
2. Uttrycket ersätter samarbete med att istället “ta hand om”. Det omyndigförklarar.
3. Uttrycket döljer möjligheter som uppstår med befrielse, exempelvis att ge flyktingar mark och stöd att bygga upp städer och samhällen i de 170 kommuner som räknas som avfolkningsbygd och glesbygd.
4. Uttrycket är en del av nationaliseringen av flyktingar. De ska göras till svenskar. Integreras. Den nationalistiska identitetspolitiken hindrar andra visioner, som exempelvis att bygga ett Nya Damaskus.
5. Uttrycket kamouflerar att Sveriges och EUs lagar som hindrar bruna flyktingar från att flyga hit (så som rika och vita kan göra) försätter dem i livsfarliga situationer. Vår apartheidpolitik dödar flyktingar. Lagarna producerar hjälplöshet bland människor som ifall de behandlas jämlikt och som samarbetspartners skulle vara kapabla att organisera samhällen.
6. Uttrycket pekar ut människor som praktiserar befrielse och vägran att delta i krig till “stackare”, det offergör.
7. Uttrycket exploaterar våra flyktingar, de som redan är här, för att legitimera stängda gränser. “Vi måste ta hand om de som kommit hit innan vi släpper in fler.” Rättighet avskaffas som rättighet genom omsorgsargument. Omsorg kräver gränsmurar. Flyktingar ställs mot flyktingar.

Analysen är en del av en större maktkritik om hur förföljelse och dödande av flyktingar genomförs mer genom “välvilja” och “den goda nationalstaten” än genom flaggviftande högerpopulister. Michael Billigs analys är att nationalism sedan länge blivit banal och självklar. Den flaggviftande nationalismen motsäger nationalismens självklarhet. Den flaggviftande populismen blir paradoxalt en negation till den etablerade nationalismen som blivit mäktig genom att dra sig in i bakgrunden.

Per Herngren
2016 04 05, version 0.1.2

Referens

Michael Billig, *Banal nationalism*, London: SAGE Publications, 1995.

Texter om rasifiering och postkolonialism

[Start](#)

[Meny](#)

[Kurser i att ingripa vid rasism](#)

[.....rasifiering](#)

[Bortom mångkulturalism: Butler](#)

[Kultur är inte container](#)

[Vem ska integreras?](#)

[Kritik mot integration](#)

[Ta hand om flyktingar: kolonialism](#)

[Offergöra flyktingar som rasifiering](#)

['Förstå dom' som rasifiering](#)

[Vithet i antirasism](#)

[Antirasism blir nyhetsbyrå för rasism](#)

[Antirasism som svensk stolthet](#)

[Svenskhet blir vithet: nation & ras](#)

[Krig, terrorism, nation i resonans](#)

[Konsumtion, nationalism och rasism](#)

[Fascism](#)

[Är domstol strukturellt rasistisk?](#)

[.....våld](#)

[Handbok för provokatörer](#)

[Legitimera-våld i Göteborg 2001](#)

[Rasistisk förklaring av kravaller](#)

[Avrustning är inte våld](#)

[.....](#)

[Texter om makt](#)

[Texter om feminism](#)

[Blogg](#)

[English](#)

[Kurdish, Polish, Arabic, Spanish, Dutch](#)